

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det er lige groft nok at høre arbejdsministeren sige, at der er 15.000 uddannelsespladser pr. 1. juli i år. Som hr. Kaj Poulsen har beskrevet det, er der luft i mange af tallene.

Der er også et andet tal i denne opgørelse, der er luft i. Vi har fået oplyst, at de 4.000 uddannelsespladser skal organiseres i henhold til loven om efteruddannelse. Det er en lov, der netop er blevet vedtaget, som der ikke er erfaringer med, og hvor vi har fået at vide: ja men vi skal have nogle erfaringer, og vi skal have et aktstykke i finansudvalget.

Det, ministeren ikke gør opmærksom på i den forbindelse, er, at lovens målgruppe for kursusaktivitet og uddannelsesaktivitet er dem, der er i beskæftigelse. Kun for en lille del kan man optage ledige, hvis de vel at mærke kan gå ind i de kursusmoduler og på det kursusniveau, som er beregnet for ansatte i virksomhederne. Så også her, i hvert fald når det drejer sig om de 2.000 pladser, vil det være fuldstændig umuligt at skaffe de uddannelsespladser pr. 1. juli i år.

Så en enkelt bemærkning til arbejdsministeren. Ja, vi havde engang én, der tog patent på kvindesagen, men dengang hun som arbejdsminister fik indflydelse og dermed mulighed for at gøre noget for kvindesagen, var hun ikke hjemme. Så glemte hun fuldstændig, at hun havde en fortid som formand for Dansk Kvindesamfund, hvor hun fremførte synspunkter, som oppositionen i dag har fremført: man kan ikke gøre de langtidsledige, svage kvinder til spydspidser i kvindeskampen; man må organisere det på en måde, der tager hensyn til kvindernes kvalifikationer, til kvindernes baggrund.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Jeg har ikke spor imod at blive kaldt sur af arbejdsministeren – med den lovgivning, hun lægger frem her. Det handler om, at der ikke er uddannelsespladser nok, men det handler også om, hvordan folk bliver stillet økonomisk, når de ryger ned på de lave dagpengesatser.

Jeg har i dag modtaget et brev fra en enlig mor, der er på understøttelse med maksi-

mumsdagpenge. Hendes situation er den, at når de faste udgifter er betalt og skatten er betalt, så har hun 18.864 kr. om året at leve af. Når hun ryger ned på de 55 pct., har hun et minus på 4.146 kr. om året på de faste udgifter. Dem skal hun altså skaffe på anden måde, og så skal hun bagefter skaffe penge til mad og tøj. Det er vilkårene for mange, mange tusinde, der bliver ramt af dette.

Jeg gad vide, hvordan partiet venstre f.eks. ville have gebærdet sig, hvis vi socialdemokrater havde gennemført en lovgivning, der tog eksistensgrundlaget for tusindvis af landmænd væk. Vi ville have hørt et ramaskrig. Nu tager man eksistensgrundlaget for tusindvis af lønmodtagere væk, og det er derfor, vi protesterer.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg kan godt forstå, at man bliver forarget, når der bruges det udtryk, det begreb, jeg anvendte før. Man har sikkert ikke lagt mærke til eller vil ikke lægge mærke til, at jeg tydeligt knyttede det til en virkelig gammel-dags foreteelse. I gamle dage var det en klar tendens, at kvinder af det bedre borgerskab gik til teselskab, og dér snakkede de god, eller jeg vil sige dårlig, borgerlig snak, der var verdensfjern, og som altid var præget af fuldstændig mangel på forståelse for realiteterne. Det er den linje, arbejdsministeren, det er den linje, regeringspartierne, det er den linje, de radikale i denne situation faktisk følger, nemlig at sniksnakke med noget moralsk sludder, som ikke har noget med realiteterne at gøre i forhold til 1985-arbejdsmarkedet.

Arbejdsministeren sagde: kan socialdemokratiet da ikke være med til at give et lille puf, for at de langtidsledige kan komme i arbejde? Det vil vi gerne sige ja til. Vi har klart sagt ja til at give, som arbejdsministeren kalder det, et lille puf til hjælp for de langtidsledige. Men det, der er tale om her, er ikke, at man giver et lille puf til at komme i gang. Det er, at man giver et kraftigt skub til mange langtidsledige, der i realiteten bliver skubbet ud af arbejdsmarkedet eller under alle omstændigheder ned på noget, der er absolut under eksistensminimum.

Det er det sidste, der er det forargelige. Det er det sidste, der er så utrolig negativt,